



**EUROOPA LIIDU  
NÕUKOGU**

**Brüssel, 30. oktoober 2007  
(OR. en)**

**14519/07**

**AUDIO 37  
TELECOM 129  
CONSOM 124  
PI 43**

**SAATEMÄRKUSED**

---

Saatja: Euroopa Komisjoni peasekretär,  
allkirjastanud Jordi AYET PUIGARNAU, direktor

Kättesaamise kuupäev: 25. oktoober 2007

Saaja: Javier SOLANA, peasekretär / kõrge esindaja

---

Teema: **KOMISJONI KUUES ARUANNE EUROOPA PARLAMENDILE,  
NÕUKOGULE, EUROOPA MAJANDUS- JA  
SOTSIAALKOMITEELE NING REGIOONIDE KOMITEELE  
direktiivi 89/552/EMÜ „Piirideta televisioon” kohaldamise kohta**

---

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele komisjoni dokument KOM(2007) 452 lõplik.

Lisatud: KOM(2007) 452 lõplik



EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 24.10.2007  
KOM(2007) 452 lõplik

**KOMISJONI KUUES ARUANNE EUROOPA PARLAMENDILE, NÕUKOGULE,  
EUROOPA MAJANDUS- JA SOTSIAALKOMITEELE NING REGIOONIDE  
KOMITEELE**

**direktiivi 89/552/EMÜ „Piirideta televisioon” kohaldamise kohta**

**KOMISJONI KUUES ARUANNE EUROOPA PARLAMENDILE, NÕUKOGULE,  
EUROOPA MAJANDUS- JA SOTSIAALKOMITEELE NING REGIOONIDE  
KOMITEELE**

**direktiivi 89/552/EMÜ „Piirideta televisioon” kohaldamise kohta**

**SISUKORD**

<u>1.</u>	<u>Sissejuhatus</u> .....	3
<u>1.1.</u>	<u>Aruande taust</u> .....	3
<u>1.2.</u>	<u>Euroopa televisioonituru areng</u> .....	3
<u>2.</u>	<u>Direktiivi kohaldamine</u> .....	4
<u>2.1.</u>	<u>Võimkond (artikkel 2)</u> .....	4
<u>2.2.</u>	<u>Suure ühiskondliku tähtsusega sündmused (artikkel 3a)</u> .....	5
<u>2.3.</u>	<u>Telesaadete levitamise ja tootmise edendamine (artiklid 4 ja 5)</u> .....	6
<u>2.4.</u>	<u>Reklaamieeskirjade kohaldamine (artiklid 10-20)</u> .....	6
<u>2.5.</u>	<u>Alaealiste ja avaliku korra kaitse (artiklid 2a, 22 ja 22a)</u> .....	7
<u>2.6.</u>	<u>Koostöölastamine riiklike asutuste ja komisjoni vahel</u> .....	7
<u>3.</u>	<u>Audiovisuaalsete meediateenuste direktiivi ettepanek</u> .....	8
<u>4.</u>	<u>Rahvusvahelised aspektid</u> .....	9
<u>4.1.</u>	<u>Laienemine – perspektiivid</u> .....	9
<u>4.2.</u>	<u>Kultuurilise mitmekesisuse rahvusvaheline raamistik</u> .....	9
<u>4.3.</u>	<u>Koostöö Euroopa Nõukoguga</u> .....	9
<u>5.</u>	<u>Järeldused</u> .....	10

## 1. SISSEJUHATUS

### 1.1. Aruande taust

Käesoleva teatisega ja kooskõlas direktiiviga 97/36/EÜ<sup>1</sup> muudetud direktiivi 89/552/EMÜ<sup>2</sup> (piirideta televisiooni direktiiv, edaspidi „direktiiv”) artikliga 26 esitab komisjon Euroopa Parlamendile, nõukogule ja Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele kuuenda aruande direktiivi kohaldamise kohta. Aruanne käsitleb direktiivi kohaldamist aastatel 2005–2006.

Käesoleva aruande peaesmärk on kirjeldada ja analüüsida olulisi fakte, mis on seotud direktiivi kohaldamisega vaatlusperioodil.<sup>3</sup> Võttes arvesse, et komisjon on vastu võtnud direktiivi ajakohastamise ettepaneku, käsitletakse käesolevas aruandes ka kõnealuse õigusakti ettepanekuga seotud viimaseid suundumusi, mida nõukogu ja parlament praegu kaasotsustamismenetluses uurivad.<sup>4</sup>

### 1.2. Euroopa televisioonituru areng

Viimastel aastatel on televisioonituru ees seisnud olulised majanduslikud ja tehnoloogilised väljakutsed. Võttes arvesse traditsiooniliste rahavoogude, näiteks litsentsi- ja reklaamitasude stabiilsust, on teenuste arvu suurenemisest tulenev tuluallikate edasine mitmekesistumine võimaldanud ringhäälingusektoril parandada üldiseid majandustulemusi ja suurendada käivet (raadio- ja televisiooniettevõtjate puhastulu oli 2004. aastal ligikaudu 72,8 miljardit eurot, mis tähendas 2003. aastaga võrreldes 7,9% kasvu<sup>5</sup>). Kõnealune suundumus ei ole siiski takistanud ettevõtjate koondumist teatavates valdkondades, näiteks tasulise televisiooni valdkonnas, kus äritingimused ei ole paljudel juhtudel võimaldanud mitme ettevõtja samaaegset tegutsemist ühe riigi turul.

Digitaaltelevisiooni ja veelgi uuema IPTV (Internet Protocol Television) ning muude võrguvormide areng on toonud uusi muudatusi ringhäälingutööstusesse, mis suudab nüüd laiendada oma teenuste valikut seninägemata ulatuses. Tulevikus mõjutab kõnealune tehnoloogiline areng sektorit jätkuvalt, suureneb sektorisisene konkurents ning uute ettevõtjate arv. Samas ei ole praegu võimalik ennustada, milline ärimudel saab muutuvatest tehnoloogilistest tingimustest kõige rohkem kasu. Igal juhul on komisjon seadnud eesmärgiks lülitada analoogsüsteem välja 2012. aastal.<sup>6</sup>

2006. aasta keskpaigas ületas laienenud ühenduses pakutavate teenuste arv varasemad ootused. Lisaks 122 riiklikule analoogkanalile oli olemas umbes 1335 eri platvormide (kaabel-, satelliit- ja maapealne televisioon ning IPTV)

---

<sup>1</sup> EÜT L 202, 30.7.1997, lk 60.

<sup>2</sup> EÜT L 298, 17.10.1989, lk 23.

<sup>3</sup> Järgneb viiendale aruandele (KOM(2006) 49 lõplik).

<sup>4</sup> Direktiivi ajakohastamise kohta vt lisaks: [http://ec.europa.eu/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/proposal\\_2005/index\\_en.htm](http://ec.europa.eu/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/proposal_2005/index_en.htm).

<sup>5</sup> Euroopa Audiovisuaalsektori Vaatluskeskuse aastaraamat 2006.

<sup>6</sup> 24. mai 2005. aasta teatis, KOM(2005) 204 lõplik.

kaudu edastatavat digitaalkanalit.<sup>7</sup> Osa kõnealustest kanalitest oli suunatud teise liikmesriigi turule või asus väljaspool Euroopa Liitu. 2006. aasta keskpaigas oli kõnealuseid teenuseid 370.<sup>8</sup> Lisaks riiklikele ja riikidevahelistele kanalitele pakuti hinnanguliselt umbes 3000 piirkondlikku kanalit.<sup>9</sup>

Vaatamata suurenenud ja mitmekesisemale pakkumisele ei ole vaatajad oma üldiseid vaatamisharjumusi oluliselt muutnud. Vaatajaskond on selgelt rohkem killustunud, sest vaatajad on läinud teataval määral üle uutele digitaalkanalitele. Samas ei ole tõeks saanud ammu ennustatud telerivaatamise aja vähenemine Interneti kasutamise kasvu tõttu. Teatavates riikides suurenes teleri vaatamine 2005. aastal võrreldes 2004. aastaga (Belgia, Prantsusmaa, Iirimaa, Poola). Ungari on endiselt riik, kus telerit vaadatakse kõige rohkem (265 minutit päevas), samas kui Taanis veedetakse teleri ees kõige vähem aega (153 minutit päevas).

## **2. DIREKTIIVI KOHALDAMINE**

### **2.1. Võimkond (artikkel 2)**

Direktiivi nurgakiviks on päritoluriigi põhimõte. Selle kohaselt võivad teenused, mis on kooskõlas pakkuja päritoluriigi õigusega, ühenduse siseturul vabalt ringelda. Direktiivi artikli 2a lõikega 2 lubatakse liikmesriikidel siiski teha artikli 2a lõikest 1 erand, kui teisest liikmesriigist pärit teleülekanadega rikutakse silmanähtavalt ja tõsiselt artikli 22 lõiget 1 või 2 või artiklit 22a.

Kõnealuse sätte alusel teavitas Ühendkuningriigi valitsus 20. detsembril 2004 komisjoni oma kavatsusest keelustada „Extasi TV” nime all tuntud televisiooniteenus. Põhjuseks esitati, et kõnealuse televisiooniteenusega oli silmanähtavalt ja tõsiselt rikutud direktiivi artiklit 22. Teenust edastati Hispaanias asuvate satelliitseadmete kaudu, kuid kava pani kokku ja toimetas Itaalias asutatud Digital World Television (DWT). Seega polnud kindel, kumma liikmesriigi – kas Itaalia või Hispaania – võimkonda ringhäälinguorganisatsioon kuulub.

Ühendkuningriik täitis kõik konsulteerimise nõuded ja rikkumine jätkus. 9. veebruari 2005. aasta kirjaga teatas Ühendkuningriik komisjonile, et 1990. aasta ringhäälinguseaduse artikli 177 kohaselt on antud korraldus, mille eesmärk oli kuulutada ebaseaduslikuks teatavad toimingud, mis on vajalikud kõnealuse teenuse tõhusaks vastuvõtmiseks Ühendkuningriigis. 11. juulil 2005 otsustas komisjon, et vastavalt direktiivi artikli 2a lõikele 2 on Ühendkuningriigi meetmed kooskõlas ühenduse õigusega.<sup>10</sup>

Samasugused probleemid kerkisid esile, kui tuli otsustada, kelle võimkonda kuuluvad RTL-TV, Club RTL ja „Plug TV” teenused ehk kas pädev on Belgia

---

<sup>7</sup> Euroopa Audiovisuaalsektori Vaatluskeskuse aastaraamat 2006.

<sup>8</sup> Euroopa Audiovisuaalsektori Vaatluskeskuse aastaraamat 2006.

<sup>9</sup> Euroopa Audiovisuaalsektori Vaatluskeskuse aastaraamat 2006.

<sup>10</sup> K(2005) 2335 lõplik.

või Luksemburg. Kontaktkomitee 15. novembri 2006. aasta kohtumisel esitas Belgia delegatsioon küsimuse kohta oma märkused. Järgnes arutelu teiste huvitatud esindajatega. Esindajad leppisid kokku, et kõnealustele probleemidele konkreetse lahenduse leidmiseks tuleb teha rohkem koostööd.<sup>11</sup>

## 2.2. Suure ühiskondliku tähtsusega sündmused (artikkel 3a)

Direktiivi artikli 3a lõikes 1 on sätestatud, et liikmesriigid võivad võtta meetmeid tagamaks, et suure ühiskondliku tähtsusega sündmusi ei edastata nii, et sellega võetakse elanikkonna oluliselt osalt võimalus jälgida kõnealuseid sündmusi tasuta telekanalite kaudu. Direktiivi artikli 3a lõike 2 kohaselt peab komisjon kontrollima kõnealuste meetmete vastavust ühenduse õigusele (pärast nendest komisjonile teatamist) ning avaldama meetmed pärast seda, kui need on liikmesriikides tõhusalt rakendatud.

15. detsembril 2005 sedastas Esimese Astme Kohus kohtuasjas *Infront vs komisjon*,<sup>12</sup> et hariduse ja kultuuri peadirektoraadi peadirektori kiri, millega teatati Ühendkuningriigi asutustele, et komisjonil ei ole vastuväiteid meetmete suhtes, mis on seotud suure tähtsusega sündmuste teleülekannetega kõnealuses riigis, kujutas endast otsust EÜ artikli 249 tähenduses. Seda arvesse võttes tühistas kohus kõnealuse otsuse menetluslikel põhjustel, kuna seda vastu võttes ei järgitud kollegiaalset menetlust, pädevuse delegeerimist ja otsuste täitmist käsitlevaid komisjoni eeskirju.

Pärast kõnealust kohtuotsust võttis komisjon kooskõlas kollegiaalse menetluse, pädevuse delegeerimise ja otsuste täitmise eeskirjadega vastu uue otsuse Ühendkuningriigi meetmete kohta. Samuti on komisjon viinud kõik kontrollimised, mis käsitlevad talle enne Infronti kohtuotsust teatatud liikmesriikide meetmeid, kooskõlla Esimese Astme Kohtu otsusega ja võtnud koos siseriiklike meetmetega Euroopa Liidu Teatajas avaldatavad komisjoni otsused vastu kooskõlas direktiivi artikli 3a lõikega 2.<sup>13</sup>

Lisaks sellele peab komisjon tegutsema kooskõlas Euroopa Kohtu otsustega, mis käsitlevad liikmesriikide meetmeid, millest on komisjonile teatatud pärast Infronti kohtuotsust. Seda on tehtud meetmete eelnõuga, millest Soome teatas komisjonile 2. oktoobril 2006. Komisjon kontrollib kõnealuseid meetmeid pärast kontaktkomitee positiivset otsust. Nagu eespool öeldud, on vastu võetud kõnealuste meetmete ühenduse õigusele vastavust käsitlev ametlik otsus, mis avaldatakse koos liikmesriigi tasandil vastu võetud meetmetega.<sup>14</sup>

---

<sup>11</sup> Vt punkt 2.6.

<sup>12</sup> Kohtuasi T-33/01, Euroopa Kohtu lahendid 2005, lk II-05897.

<sup>13</sup> 25. juuni 2007. aasta otsus, veel avaldamata.

<sup>14</sup> Soome valitsus võttis meetmed vastu 22. veebruaril 2007. Nendest teatati komisjonile 26. märtsil 2007.

### 2.3. Telesaadete levitamise ja tootmise edendamine (artiklid 4 ja 5)

22. augustil 2006 võttis komisjon vastu seitsmenda teatise direktiivi artiklite 4 ja 5 kohaldamise kohta. Aruanne hõlmab ELi 25 liikmesriiki vaatlusperioodil 2003–2004.<sup>15</sup>

Euroopa päritoluga teoste keskmine ülekandeaeg ELi 25 liikmesriigis moodustas 2003. aastal 65,18% ja 2004. aastal 63,32%, vähenedes nelja aasta jooksul (2001–2004) 3,63%. Kuue aasta jooksul (1999–2004) suurenes Euroopa päritoluga teoste üldine ülekandeaeg siiski 2,64%. Direktiivi artikliga 4 ette nähtud edasimineku hindamisel tuleb arvesse võtta kahte asjaolu. Esiteks hõlmavad 2004. aasta andmed kümnet liikmesriiki, kes ühinesid ELiga 2004. aastal. Teiseks on muutunud arvutusmeetod, sest Euroopa päritoluga teoste keskmise osakaalu arvutamisel võetakse nüüd arvesse ka teisejärgulisi, alla 3% vaatajaskonnaga kanaleid. Tulemused näitavad, et hoolimata lühiajalisest langusest on Euroopa päritoluga teoste ülekandeaeg ELis stabiliseerunud tasemel, mis moodustab tublisti üle 60% kogu asjaomasest ülekandeajast. Eelkõige kümnele liikmesriigile, kes osalesid uuringus esimest korda, on see julgustav suundumus. Samuti tuleks märkida, et vastavuse määr ELis tervikuna kasvas kõnealusel vaatlusperioodil rohkem kui 4 protsendipunkti. Seega on direktiivi artikli 4 kohaldamine Euroopa tasandil olnud üldiselt rahuldav.

Sõltumatutelt tootjatelt pärinevate Euroopa päritoluga teoste osatähtsus ELi 25 liikmesriigis oli 2003. aastal 31,39% ja 2004. aastal 31,50%. On märkimisväärne, et praktiliselt puudub erinevus kanalite vahel ELi 15 liikmesriigis ja 2004. aastal ELiga ühinenud kümnes liikmesriigis, kus keskmine osatähtsus oli 31,55%, mis on isegi suurem kui ELi 15 liikmesriigi kanalite puhul (31,47%). Võrreldes eelmiste vaatlusperioodidega toimus kuue järjestikuse aasta jooksul (1999–2004) 6,25% langus. Sõltumatutelt tootjatelt pärinevate Euroopa päritoluga uute teoste ülekandmise osakaal on siiski jätkuvalt suhteliselt suur (rohkem kui viiendik kogu asjaomasest ülekandeajast). Sõltumatutelt tootjatelt pärinevate Euroopa päritoluga teoste osakaal on tublisti suurem kui direktiivi artiklis 5 seatud 10% eesmärk.

### 2.4. Reklaamieeskirjade kohaldamine (artiklid 10-20)

Vaatlusperioodil alustas komisjon rikkumismenetlusi, eriti seoses reklaamieeskirjade rikkumisega. Need tuvastati kodanike kaebuste või sõltumatu konsultandi vaatluse alusel. Kõnealune sõltumatu konsultant esitas riiki käsitlevad aruanded, mis sisaldasid asjakohaseid fakte ja tõendeid telereklaami kvantitatiivsete eeskirjade konkreetse kohaldamise kohta teatavate liikmesriikide ringhäälinguorganisatsioonide poolt konkreetse aja jooksul. 2006. aastal kontrolliti olukorda viies liikmesriigis ning vastavad aruanded esitati nõuetekohaselt komisjonile, kes teostab asjakohase järelkontrolli.

---

<sup>15</sup> Euroopa Komisjon koostab praegu kaheksandat teatist artiklite 4 ja 5 kohaldamise kohta aastatel 2005–2006.

Pärast põhjendatud arvamust, mille komisjon saatis Belgia Kuningriigile 2004. aastal sõltumatu konsultandi aruande põhjal, toimusid komisjoni ja Belgia ametiasutuste vahel põhjalikud arutelud. Võttes arvesse edusamme, mida reguleerivad asutused tegid nende vastutusalasse kuuluvate ringhäälinguorganisatsioonide tegevuse kontrollimisel, otsustas komisjon asja 4. aprillil 2006. aastal lõpetada.<sup>16</sup> Itaaliale saadeti ametlik märgukiri seoses lühikeste, tavaliselt miniklippideks nimetatavate reklaamiklippide edastamisega jalgpallivõistluste ülekannete ajal, mis loeti direktiivi eeskirjadega vastuolus olevaks. Komisjon lõpetas kõnealuse asja, mis oli algatatud direktiivi eeskirjade rikkumise alusel, 12. detsembril 2006 pärast telereklaame käsitlevate Itaalia õigusaktide muutmist.<sup>17</sup>

## 2.5. Alaealiste ja avaliku korra kaitse (artiklid 2a, 22 ja 22a)

2004. aastal teatas komisjon ANPBA-le (*Asociación Nacional para la Protección y el Bienestar de los Animales*), et ta jätab rahuldamata kõnealuse ühingu taotluse keelata Hispaania ringhäälinguorganisatsioonidel härjavõitluste ülekandmine, võttes arvesse asjaolu, et liikmesriikidest, kus kõnealuseid ülekandeid vastu võetakse, ei ole tulnud ühtegi kaebust, ja viidates ühingu kavatsusele kalduda kõrvale direktiivi artikli 2a lõikes 2 sätestatud telesaadete vastuvõtmise vabadusest. Pärast kirja saamist esitas ANPBA kaebuse ombudsmanile. Olles juhtumit uurinud, ei leidnud viimane jälgegi komisjoni halduslikust omavolist kaebuse lahendamisel ning lõpetas asja 12. jaanuari 2006. aasta otsusega.<sup>18</sup> Vahepeal oli ka komisjon asja lõpetanud.<sup>19</sup>

20. detsembril 2006 võtsid Euroopa Parlament ja nõukogu vastu soovitusel, mis käsitleb alaealiste ja inimväärlikuse kaitset ning vastulause esitamise õigust. Soovitus põhineb nõukogu varasemal 1998. aasta soovitusel, mis jääb kehtima. Laiendatud on soovitusel kohaldamisala, kuhu on lisatud meediakirjaoskus, (ise- ja kaas-)reguleerivate organisatsioonide vaheline koostöö ning kogemuste ja heade tavade vahetamine, hagi esitamine kõikides meediavahendites diskrimineerimise vastu ja vastulause esitamise õigus seoses võrgumeediaga. Komisjon esitab kõnealuse soovitusel rakendamise ja tõhususe kohta korrapäraseid aruandeid ning vaatab selle vajaduse korral läbi.

## 2.6. Kooskõlastamine riiklike asutuste ja komisjoni vahel

Kontaktkomitee kohtumised toimusid 6. aprillil 2005 [22. kohtumine], 14. oktoobril 2005 [23. kohtumine] ja 15. novembril 2006 [24. kohtumine]. 21. oktoobril 2004 toimunud 21. kohtumisel otsustas kontaktkomitee

---

<sup>16</sup> Enamik tuvastatud direktiivi rikkumisi panid toime Flandria ringhäälinguorganisatsioonid. Sellest ajast on oluliselt paranenud järelevalve ringhäälinguorganisatsioonide üle ja selle üle, kuidas nad rakendavad Flaami meediadekreedis sätestatud eeskirju. Lisaks asutas Flaami valitsus 10. veebruaril 2006 Flaami meediat reguleeriva asutuse (Vlaamse Regulator voor de Media), kellel on suuremad volitused kui endisel asutusel Commissariaat van de Media.

<sup>17</sup> Vt eelkõige otsusega nr 250/04/CSP otsuse nr 538/01/CSP artiklisse 4 tehtud muudatusi.

<sup>18</sup> Kaebus 3133/2004: JMA Euroopa Komisjoni vastu, otsus on avaldatud koduleheküljel: <http://www.ombudsman.europa.eu/decision/en/043133.htm>.

<sup>19</sup> Otsus võeti vastu 12. oktoobril 2005.

läbipaistvuse suurendamiseks kohtumise protokollid avaldada. Need on nüüd kättesaadavad komisjoni koduleheküljel.<sup>20</sup>

Komitee käsitles piirideta televisiooni direktiivi läbivaatamise ettevalmistustöid, lahendas mitmel puhul võimkonnaga seotud küsimused ja tegeles üldiselt direktiivi kohaldamisega seotud küsimustega. 24. kohtumisel teatasid Luksemburgi ja Belgia delegatsioonid valmisolekust leida lahendus, mis tagab, et äriühing CLT täidab Belgia prantsuskeelse kogukonna õigusaktide kohaseid audiovisuaalteostega seotud kohustusi. Samal kohtumisel esitas komitee positiivse arvamuse piirideta televisiooni direktiivi artikli 3a (suursündmused) kohaselt võetud Soome meetmete kohta.

Pärast 2005. aasta märtsis toimunud kohtumist, mis käsitles vihkamisele õhutamist väljaspool Euroopa Liitu asuvates telekanalites, näiteks kanalites Al Manar või Sahar I, kutsus volinik Reding 2006. aasta märtsis kokku riiklike reguleerivate asutuste kõrgetasemelise rühma korralise kohtumise. Arutati mitut küsimust, eelkõige järelkontrolli seoses 2005. aasta märtsis võetud kohustuste täitmisega, mis käsitlesid Euroopa Liidu põhiõiguste hartas ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonis sätestatud põhivabaduste kaitset.

### 3. AUDIOVISUAALSETE MEEDIA TEENUSTE DIREKTIIVI ETTEPANEK

2005. aasta detsembris võeti vastu ajakohastatud audiovisuaalteenuste direktiivi ettepanek.<sup>21</sup> Ettepaneku vastuvõtmisele eelnes kaks avalikku arutelu 2003. ja 2005. aastal ning 2006. aasta septembris Liverpoolis toimunud sidusrühmade konverents.<sup>22</sup>

Õigusakti ettepanek on praegu parlamendi ja nõukogu kaasotsustamismenetluses. Pärast 2006. aasta mais toimunud komisjoni ettepanekut käsitlevat esimest arutelu leppis nõukogu 13. novembril 2006 Soome eesistumisel kokku üldises lähenemisviisis.

13. detsembril 2006 toimunud esimesel lugemisel kinnitas parlament üldjoontes komisjoni ettepaneku, jõudes selgele konsensusele küsimustes, mis käsitlevad kohaldamisala, kaas- ja isereguleerimist, Euroopa päritolu teoseid ja kaheastmelist lähenemisviisi. Vastuvõetud muudatused on põhiosas kooskõlas nõukogu üldise lähenemisviisiga.<sup>23</sup> Komisjon võttis muudetud ettepaneku vastu 29. märtsil 2007. Ühtset seisukohta käsitlev poliitiline kokkulepe võeti vastu 24. mail 2007 Saksamaa eesistumisel.<sup>24</sup>

---

<sup>20</sup> [http://ec.europa.eu/comm/avpolicy/reg/tvwf/contact\\_comm/index\\_en.htm](http://ec.europa.eu/comm/avpolicy/reg/tvwf/contact_comm/index_en.htm).

<sup>21</sup> [http://ec.europa.eu/comm/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/proposal\\_2005/index\\_en.htm](http://ec.europa.eu/comm/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/proposal_2005/index_en.htm).

<sup>22</sup> [http://ec.europa.eu/comm/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/index\\_en.htm](http://ec.europa.eu/comm/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/index_en.htm).

<sup>23</sup> <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P6-TA-2006-0559+0+DOC+XML+V0//EN&language=EN>.

<sup>24</sup> Vt lisaks: [http://ec.europa.eu/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/proposal\\_2005/index\\_en.htm](http://ec.europa.eu/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/proposal_2005/index_en.htm)

## **4. RAHVUSVAHELISED ASPEKTID**

### **4.1. Laienemine – perspektiivid**

Vaatlusperioodil laienes EL pärast Rumeenia ja Bulgaaria ühinemist 1. jaanuaril 2007. aastal 25 liikmelt 27 liikmele. Euroopa Liidu ja (tollal) kandidaatriikide vahelised suhted arenesid kooskõlas ühinemiseelsete strateegiatega. Komisjon jälgis protsessi, pöörates erilist tähelepanu direktiivi rakendamiseks vajaliku haldus- ja kohtusüsteemi suutlikkuse arengule.

Horvaatia, Türgi ja endine Jugoslaavia Makedoonia Vabariik on nüüd kandidaatriigid. 3. oktoobril 2005 alustas EL ametlikult ühinemisläbirääkimisi Horvaatia ja Türgiga. Endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigiga ei ole läbirääkimisi veel alustatud.

Euroopa Ülemkogu on mitmel puhul rõhutanud Lääne-Balkani riikide väljavaateid saada ELi liikmeks. Komisjoni strateegia on viia koos Euroopa Nõukoguga nende riikide audiovisuaalpoliitika vastavusse Euroopa meediastandarditega.

### **4.2. Kultuurilise mitmekesisuse rahvusvaheline raamistik**

Vaatlusperioodil astuti olulisi samme Euroopa audiovisuaalpoliitika ühiste eesmärkide tugevdamiseks, kinnitades kultuurilist mitmekesisust rahvusvahelisel tasandil.

18. detsembril 2006 ratifitseeris ühendus 20. oktoobril 2005 UNESCO peakonverentsil vastu võetud kultuurilise väljenduse mitmekesisuse kaitse ja edendamise konventsiooni, andes sellega otsustava panuse konventsiooni kiirsesse jõustumisse (kolm kuud pärast 30. ratifitseerimiskirja hoiuleandmist, st 18. märtsil 2007) ja rakendusmenetluse alustamise.

Lisaks sellele viis EL lõpule Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) 17 liikmesriigiga rea läbirääkimisi, mis käsitlesid teenuskaubandusega seotud kohustuste muutmist vastavalt teenuskaubanduse üldlepingule (GATS) pärast 13 liikmesriigi ühinemist ELiga alates 1995. aastast, et viia kõnealused kohustused kooskõlla EÜ 12 liikmesriigi kohustustega ja võtta need kokku ühtses kogu Euroopa Ühendust hõlmavas kaubanduskohustuste kavas (EÜ 25 liikmesriigi konsolideeritud GATSi kohustuste kava). Kõnealuste läbirääkimiste tulemused soodustavad kultuurilist mitmekesisust, sest audiovisuaalsektoril on nüüd kogu laienenud ELis samad teenuskaubanduse üldlepinguga ette nähtud tagatised (näiteks turulepääsu ja võrdse kohtlemisega seotud riiklike kohustuste puudumine) ja nüüd on 25 liikmesriigi puhul täiesti selge, et sisu pakkumine ei kuulu telekommunikatsiooniteenustega seotud kohustuste hulka ning et on tagatud kaitsemeetmed seoses arvutipõhiste audiovisuaalteenuste ja nendega seotud teenuste väljajätmisega arvutiteenuste valdkonna kohustuste hulgast.

### **4.3. Koostöö Euroopa Nõukoguga**

Komisjon osaleb meedia ja uute sideteenuste juhtkomitee (CDMC) kohtumistel vaatlejana. CDMC juhib kõikide meedia- ja kommunikatsiooniküsimustega

tegelevate eksperdirühmade ja allasutuste tööd. Kõnealustest asutustest asjakohaseim on piiriülese televisiooni alaline komitee, kes jälgib Euroopa Nõukogu piiriülese televisiooni konventsiooni rakendamist. Kõnealune komitee alustas hiljuti komisjoni osalemisel ettevalmistustöid konventsiooni läbivaatamiseks. Otsustati säilitada mõlema dokumendi vaheline järjepidevus, mida mõlemad institutsioonid on paljude aastate jooksul edendanud.

Samuti tegi Euroopa Komisjon algatuse anda Lääne-Balkani piirkonnas rohkem teavet audiovisuaalteenustega seotud Euroopa reguleerivate standardite kohta ja toetada koostöös Euroopa Nõukoguga poliitika reformi. Lääne-Balkanil ja Brüsselis korraldati mitu seminari, et vahetada teavet Euroopa reguleerivate standardite ja meediapoliitilise olukorra kohta kõikides Lääne-Balkani riikides. Kõnealuse algatuse peamised saavutused olid tugevam piirkondlik koostöö ja suurenenud teadlikkus meediavabadust käsitlevatest Euroopa standarditest ning audiovisuaalteenuseid käsitlevast ELi õigustikust.<sup>25</sup>

## 5. JÄRELDUSED

Direktiiv toimib jätkuva eduga televisiooniteenuse pakkumise vabaduse tagamisel Euroopa Liidus. Komisjon, kes tegutseb asutamislepingu järelevalvajana, jätkab direktiivi tõhusa rakendamise kontrollimist ning võtab vajaduse korral meetmed selle tagamiseks. Seitsmendast teatisest direktiivi artiklite 4 ja 5 kohaldamise kohta ilmneb, et tulemused on üldiselt rahuldavad, sest kanalid järgivad Euroopa päritoluga teoste ülekandmise nõudeid. Samas kinnitab tehnoloogia ja turu arenemine, mis on avanud tee uutele audiovisuaalteenustele (näiteks tellimisel osutatavad teenused), vajadust ajakohastada ELi õiguslikku raamistikku. Seda tehakse pärast seda, kui audiovisuaalseid meediateenuseid käsitlev direktiiv, millega muudetakse kõnealust direktiivi, on lõplikult vastu võetud.

---

<sup>25</sup>

[http://ec.europa.eu/avpolicy/ext/enlargement/index\\_en.htm](http://ec.europa.eu/avpolicy/ext/enlargement/index_en.htm)